

La Noguera

Olost

Ubicació

Comarca: Lluçanès
Lloc/Adreça: Sector central del terme municipal
Emplaçament A 750 metres per pista forestal de la carretera BV-4405, punt quilomètric 1'650.

Coordenades:

Latitud: 42.00072
Longitud: 2.10009
UTM Est (X): 425472
UTM Nord (Y): 4650248

Classificació

Número de fitxa 08149 - 11
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Modern Renaixement Barroc
Segle XV-XVIII
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Presenta grans esquerdes als murs i risc d'esfondrament de la teulada.
Protecció Legal
Observacions protecció: Normes subsidiàries de planejament d'Olost, 1992.
Número inventari Sí, IPA. 23159
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 003A00046
Autoria de la fitxa Jordi Compte i Marta Homs
Data de registre de la fitxa: dc., 20/02/2008 - 01:00

Descripció

La Noguera es troba situada en un punt enclotat a l'est del Pla de les Creus, a tocar de la riera de Perafita. Es tracta d'un conjunt format per un volum principal, la masia, una gran pallissa adossada a l'oest i un seguit d'estructures d'ús agropecuari (corts, corrals, coberts, etc.) que juntament amb un mur de pedra tanquen una lliça a l'interior. A l'oest de la lliça hi ha l'entrada, formada per un portal de lliça que conserva els brancals de pedra treballada, una porta de fusta i els guarda-rodes de pedra.

El volum principal és de planta rectangular de 13'5 x 15'5 metres format per planta baixa, un pis i golfes, cobert amb teulada de quatre vents amb forta pendent. Està construït amb murs de maçoneria de pedra irregular amb restes d'arrebossat i cantonades diferenciades de grans carreus.

La façana principal, orientada al sud, presenta a nivell de planta baixa un portal d'arc de mig punt adovellat i dues espitlleres flanquejant-lo emmarcades amb monòlits de pedra treballada. Al primer pis, sobre el portal, hi ha un balcó central i dues finestres balconeres flanquejant-lo. Aquestes tres obertures estan decorades amb artístics relleus esculpturats d'estil renaixentista. El balcó central i la finestra balconera de l'esquerra presenten els brancals ricament motllurats i un guardapols també motllurat amb dos rostres esculpits a cada costat. A la part central de les llindes d'aquestes dues obertures, dins l'espai del guardapols, hi ha els relleus de dues figures humanes que sustenten un escut familiar del llinatge. La finestra de la dreta del primer pis no és tant treballada tot i que presenta els brancals bisellats i una decoració de quatre motius florals a la zona de la llinda. A les golfes s'obren tres finestres de menors dimensions emmarcades amb monòlits de pedres treballades.

A la façana oest hi ha una pallissa adossada que s'estén perpendicularment en direcció oest; presenta quatre grans arcades, dues a la planta baixa, tapiades amb obra, i dues al primer pis, així com diverses obertures disposades irregularment. A la façana de la masia s'obren tres petites obertures entre carreus a la planta baixa, a mode d'espitllera. Al primer pis hi ha dues finestres, la de la dreta amb brancals bisellats reconvertida en finestra balconera. A les golfes hi ha tres obertures de menors dimensions, dues de les quals emmarcades amb monòlits de pedra treballada.

La façana nord hi ha un cos adossat, una eixida, coberta amb teulada d'una vessant sustentada amb pilars de maó, on hi ha el pou. L'accés a l'eixida, a nivell de primer pis, presenta els brancals i la llinda de pedra motllurada, amb decoració d'arc conopial. A la dreta de l'eixida hi ha una finestra emmarcada amb brancals i llinda de pedra treballada i ampit de pedra motllurat. A les golfes s'obren tres finestres de menors dimensions; les dels extrems es troben emmarcades amb monòlits de pedra treballada i la finestra central emmarcada amb monòlits de pedra treballada presenta una decoració de tres arcs de cortina a la llinda. A la dreta de la masia hi ha la part posterior de la pallissa que s'estén a l'oest. Presenta diverses obertures, algunes emmarcades amb pedra i altres amb maó i les arcades tapiades.

La façana est es troba totalment coberta d'heura. S'entreveu a nivell de primer pis un balcó emmarcat amb pedra motllurada.

Història

Apareix documentada l'any 1291. Al 1383 la Noguera tenia adscrit el mas anomenat Palafolls. En un document del 22 de novembre de 1406 apareix la Noguera dins el llistat de caps de cases súbdits del monestir de Lluçà. En el capbreu de béns d'aquest mateix monestir de l'any 1434 apareix documentada la Noguera pagant censos a la batllia de Pecanins. Torna aparèixer en el fogatge de 1553 formant part de la parròquia d'Olost. A mitjans segle XVIII es perd el llinatge ja que un hereu de Comalrena es va casar amb una pubilla de la Noguera i va passar a ser Comalrena i Sobregrau.

Bibliografia

IGLÉSIES, Josep (1981). El fogatge de 1553. Estudi i transcripció. Dalmau.

MASRAMON, Ramon (1990). El Lluçanès Central. Història de la baronia de Lluçà. Ajuntament de Prats de Lluçanès.

PLADEVALL, Antoni (1997). Santa Maria de Lluçà. Antiga canònica agustiniana. Impremta Sellarès (Torelló).

Inventari de patrimoni arquitectònic de Catalunya. Olost. Àrea de Coneixement i Recerca, Departament de Cultura, Generalitat de Catalunya, juliol de 1982.

